

כפ:

עין משפט
נר מצוה

י"ב א ב מ"י ס"ח תל"ד
 חכמת העומתה הל"ד:
 י"ג ג מ"י שס פ"י הל"ג סמג
 עשין רמז:

תוספות שאנן

[illegible]

מטבול יום דשרן. אדם שנגע כשרץ
אזל הטומאה וי טבל הותר לחלוץ
דכתיב נמי הרב שמש בכלים כמים
(ויקרא יא) ויטבולו לגנביה הוה להשתמש
בטובל יום פסל ליה: **שכן יום צמינו**
אזל הטומאה. אם היה נוגע בלי זה
או אדם זה נמת נעשה אז הטומאה
נעמא אזל וכלים תאמר באוכל
שאינו נעשה אז הטומאה אפי"ע
נמת דכתיב (נמדבר יט) וכל אשר
יגע בו הטמא יעמא ומהכל נפקא
לן טמא אזל דטמא אזל וכלים ועל
במקור בטמא מן שיש לו טהרה
בצמקו כתיב דהא כתיב לעיל מיניה
ויסוה הטמא על הטמא ורחק כמים
דבר שיש לו טהרה (ו) נעשה אז
הטומאה בנגע טמא מן על ידי נגע
הטמא ילאו אוכלים ומשקין וכלי חרש
שאין לו טהרה: **כלי חרש יוכיה.**
שאין צמינו אז הטומאה ומטמא את
התרומה כשהוא כשרץ וכן"ש שפסלה
אזל חרש אל תחמה על ככר שני
שאינו נעשה: **שאין צמינו אז הטומאה**
ופסול דטמא אזל אזל הטומאה
מה לכלי חרש **כו' טובל יום**
יוכיה. שאין כל שפקי הראשון לענינה
שטמא מחזיר וטמא חרש: **תרומה: לא**
דאי. טובל יום כראי כלי חרש לומר
שעשע פסול התרומה תלי משום
שטמא מחזיר דהא טובל יום אינו
שטמא מחזיר ופסול ולא ראוי לו
חרש להיות אז הטומאה צמינו כראי
טובל יום דליכא למימר שטמא דטביל
יום דפסיל בתרומה משום דמין אז
הטומאה הוא דלא ליתא ליה חומרה
בכלי חרש ופסיל: **הא השוה שכן.**
לרין אהא למאור חומר שוה בשניהם
תלמוד מן טעם פסול חרומה ומיהו
השוה שכן שטמא חרש טובל יום
ואיך טמא דכתיב (ויקרא כג) וכל
השמש וטהר מכלל עדד השתא טמא
וכלי חרש כתיב (שם יא) מטר ויכריס
יומן טמאים הם ופוסלין בתרומה
וכן"ש ככר שני דפסיל טמי מצינו

ויום שהוא עמא ואסור בחולין שיפולו בתרומה: וכלל הכפרים חתיו
 הגד השם שכן שמוהו בחולין ופוסל בתרומה. ולכן לישנה אין אדם
 יכול לפרש אחריו כלי חרש שמוהו בחולין (וי) ופסולין בתרומה
 ויבדוק גדול יש לפרש כלי חרש המוקף למיד פחיל שמאיל על חולין
 שבתוכו שאין מיל על התרומה שבתוכו. והכרה גמגומין ומשבות
 ויבטול ופוסל הגמרא יש בדבר חדא דלא אשכחן דאין מיל
 בתרומה דבחיגיה (דף סה.) אמר אין חטאת נילתה בלמיד פחיל
 אלאכא תרומה לא מן זה ועוד אין זה פוסל בתרומה דהא לא פסיל
 מיעדי אלא אינו מיל ומחליה אין נטמאת מאהל המה ועוד כל הלא
 שבתוכו שבתרומה שאל ללמוד חומר לר"י שיהא חומר וזה
 דקאמר הגד השם שכן שמוהו בחולין ואין זו שיעה בכל הגמרא.
 וללשון שפרשמי אל תשינו מה שאומר כלי חרש יוכיח שיהי לו
 ההיא הוכחה בדבר הדומה לטבול יום שאע"פ שטבול לחולין פסול
 בתרומה שאין זו תשובה לדין חרש הוכחה אלא לטמא משבות
 שבתוכו טעם החומרה דפסול חרש תרומה ממני שהוא לא הטומאה
 וקא מהדר ליה כלי חרש יוכיח שאין זו חומר זה ופוסל וכן
 שיעת רוב הדינין כי ההוא דכל הבשר (חולין דף קט"ו:) מנין לבשר
 שבתוכו שאסור בהנאה קל וחומר ומה ערלה שלא נעבדה זה
 שצריך אסור בהנאה בשר בתלב נעבדה זו ערירה צבישול
 שאין דין שאסור בהנאה מה לערלה שכן לא היתה לא שעת הכושר
 לחמן בפסח יוכיח מה לחמן שבו כרת כלאי הכרס יוכיח והא
 כלאי הכרס נעבדה זו ערירה בוריימ' ומחן בפסח מני עבר
 בבבל יראה ולא דמו לערלה בקולא דידה וקא הוה הוכחה:
 דלא חומר. טבול יום ים בנזיון לא הטומאה כלי חרש ממלא
 מלאכי' ורבי יוחנן לר חומר לא פריך. לא חשיב ליה פירכא

השואה הזו היא חלק מההיסטוריה של עם ישראל. היא לא תימחק ולא תישכח. היא תישאר חלק מהזיכרון שלנו, ותהיה לנו תמיד דוגמה למה לא לעשות, ולמה כן. היא תהיה לנו תמיד תזכורת לכוח האדם, ולכוח הטוב, ולכוח החיים. היא תהיה לנו תמיד תזכורת לכוח האהבה, ולכוח הקבלה, ולכוח ההבנה. היא תהיה לנו תמיד תזכורת לכוח האמונה, ולכוח התקווה, ולכוח החיים. היא תהיה לנו תמיד תזכורת לכוח האמת, ולכוח הצדק, ולכוח החיים. היא תהיה לנו תמיד תזכורת לכוח האהבה, ולכוח הקבלה, ולכוח ההבנה. היא תהיה לנו תמיד תזכורת לכוח האמונה, ולכוח התקווה, ולכוח החיים. היא תהיה לנו תמיד תזכורת לכוח האמת, ולכוח הצדק, ולכוח החיים.

א. ויכיר התימ' במחצות לנ. ד"ה שכן נשם ד"י

כֶּשֶׁם שֶׁהַמִּים פָּרַק חֲמִישִׁי סוּטָה

הואיל ואין חומר בשבטיהם זה: מנין לרביעי בקדש שהוא פסול. הלא לאחרין טעור הוא כתרומה: מחסור כפורים. בטומאות הנזירות קרבן כגון זה וזה וילדת ומזוג: שמוחר כתרומה פסול בקדש. ביבמות ילמין לה פירק הערל (דף ע"ד): שלישי שפסול בתרומה.

מטבול יום דשרץ
 כלי חרש יוכיח מה
 מאוירו מטבול יום
 זה כראי זה ולא
 שבהן שמוותרין
 כל שכן כבר שני
 בתרומה ודור אחר
 שבהן (ה) שכן (ו) יש
 בן זכאי צד חמור
 יוםי מנין לרביעי
 מחוסר כיפורים
 בקודש שלישי שפסול
 שיעשה רביעי בקודש
 מן התורה ורביעי
 דש מן התורה מנל
 יגע בכל ממא לא
 בשני ואמר רחמנא
 זכר כדאמרן אמר ר'
 יודע מה הוא שיהי
 בא מחמת מטבול יום
 ואינו עושה רביעי
 אומר מטבול יום
 גנים ולפסול אחד ר'
 ופוסל אחד וחכמים
 אוכלי תרומה ומשקי
 קודש ומשקי קודש
 מאי דר' יוסי ררבנן
 שאול ס"ל דאמר
 חד אי סלקא דעתך
 תיה לרביעי בקודש
 ומא יום ומה אוכל
 רביעי בקודש אוכל
 שלישי

לנומא ויעמא שני בקדש זה מזה שאוכל שנוגע בטבול יום עשה
שמי ועשה את חבירו שלישי ושניהם קריין ממזין שמקלקלין את
האחרים והשלישי פוסל את הרביעי להיות הוא עצמו פסול אבל לא
יפסול את האחרים כמנענו: **רבי מאיר אומר מעמא אחד ופוסל**
אחד. הרי הוא כאלו שני שפסול את התרומה הנוגע בו פוסל
את הקודש כך טבול יום הפוסל את התרומה הנוגע בו עמא לקדש
ולפסול עוד אחד: **כך פוסל בו.** ואין הנוגע בטבול יום פוסל
את הקודש אלא הוא עצמו פסול: **ממאי דרבי יוסי דרבינא סבירא**
דמאי תשובה כלדו דילמא כלבא שאול סבירא ליה, ויהא
הדין דמאי מני רב פסל למימר דילמא כ"ר מאיר סבירא ליה
אין כן עוד תשובה דהא עבד רביעי אלא רבואה נקט כלומר
ממאן לימא לן דלא מחמיר כלבא שאול דילמא כוותיה סבירא
ליה דאכל הבא מחמת טבול יום אם של קודש הוא עוממא אחד
ויפסל פסול דהואו דנגע ביה פסל ליה דאורייתא ואפילו ור' קמה
התרומה פסול לקודש מקל וחומר ממחוסר כפורים כדריש
רבי יוסי לעיל ודרש ליה גמי הכא ומה מחוסר כפורים שמוסר
בתרומה פסול לקודש אוכל תרומה הבא מחמת טבול יום
שפסול בתרומה אינו דין הוא שיעשה רביעי בקדש (א) והכי
דהוא ליה דקדוש עבוד רבנן מעלה שיטמא אחד ויפסול אחד:
אמר סלקא דעמך כלבא שאול סבירא ליה. (ב) וכן וחומר
דמחוסר כפורים פסול לקמא וממעלה דרבנן מעמא ליה כיון
דמלאורייתא פסול ליה להאור דנגע ביה ליחיה לרביעי בקודש
ואם אוכל הבא מחמת טבול יום: **ומה אוכל הבא מחמת טבול**
יום דעבול יום. שזה מחוסר שרי בחולין עשה רביעי בקודש
כלומר פוסל את הקודש מקל וחומר ממחוסר כפורים:
שלישי

[illegible]

מסורת הש"ס

(6) [פסחים עו.] כתובות לז.
מטות ד' ע' תיק' כתובות לז.
ד"ה שכן וכו' שג"ח כמובא
דמקא. (7) פסחים יז' חגיגה
דד. [תוספתא חגיגה פ"ג]
(8) מעילה ח. ע"ש [נדב ע"א].
(9) ירמיה יא. (10) ד"ה מטבול
י"ס.

תורה אור השלם

וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַתּוֹרָה לְמֹשֶׁה וְלָעָם יִשְׂרָאֵל
בְּיָמֵינוּ וְהָיָה לְעֵד וּלְזִכָּרוֹן לְדוֹר וָדוֹר

הגהות הב"ח

(א) גבי שכן ירי כהם נה. ירי
בית בתוספת מפרק אל
עצות דף על דיה שכן ירי
(ב) ירי דיה שכן ירי
לשומא הוא ונה אל:
(ג) ירי שכן ירי
במקור נשם אל ירי שכן
לן טורה במקור השני:
(ד) וכל השפרים ויר
ופסול בתורה ודמקו ויר
מה לתמן פסח שיש בו
כרת: (ה) ירי חלל חלל ויר
בתורה אינו ירי חלל:
(ו) ירי חלל ויר בקדש
ורמאק רהור: (ז) ירי
חלל ירי דמירי חלל:
(ח) ירי חלל ויר בקדש

מוסף דעם

הובא בסוף המסכת

תום' שאני (המשך)

[illegible]